

XXVII. PHẨM TÁN HOA

01

Bấy giờ, trời Đế Thích và chúng trời Tứ đại thiên vương của Tam thiên đại thiên thế giới đây, cho đến trời Sắc cứu cánh đều nghĩ rằng: Nay Tôn giả Thiện Hiện nhờ oai lực Phật, vì tất cả hữu tình mà ban trận mưa pháp lớn. Nay chúng ta nên hóa ra hương hoa trời vi diệu, phụng rải cúng dường đức Thích Ca Như Lai, các chúng Đại Bồ-tát, Bí-sô Tăng và Tôn giả Thiện Hiện, cũng rải cúng dường Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu xa, há chẳng tốt sao!

Sau khi nghĩ như vậy, trời Đế Thích và các thiên chúng đều hóa làm hương hoa trời vi diệu dâng cúng, phụng rải lên đức Thích Ca Như Lai, các chúng Đại Bồ-tát, Bí-sô Tăng cùng Cộ thọ Thiện Hiện và Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu xa. Lúc này, tại thế giới Tam thiên đại thiên Phật, hoa đều đầy rẫy, nhờ thần lực Phật nên những hoa này hợp thành đài hoa ở giữa hư không, trang nghiêm đẹp lạ và khắp cả Tam thiên đại thiên thế giới.

Bấy giờ, Thiện Hiện thấy việc ấy, nghĩ rằng: Hoa được rải đây, ở chỗ chư Thiên chưa từng thấy. Hoa này màu nhiệm, quyết định chẳng phải do cỏ cây, nước, đất sinh ra, chắc là chư Thiên vì muốn cúng dường nên từ nơi tâm mà hóa hiện ra.

Khi ấy, trời Đế Thích biết tâm niệm của Thiện Hiện, nói với Thiện Hiện:

- Hoa đã rải đây, thật chẳng phải do cỏ cây, nước, đất sinh ra, thật cũng chẳng từ tâm hóa ra, mà chỉ là biến hiện.

Bấy giờ, Thiện Hiện bảo Thiên Đế Thích rằng:

- Nay Kiều-thi-ca! Ông nói hoa đây thật chẳng phải do cỏ cây, nước, đất sinh ra, thật cũng chẳng từ tâm hóa ra; vậy đã chẳng phải pháp sanh, thì chẳng gọi là hoa.

Khi ấy, trời Đế Thích hỏi Thiện Hiện rằng:

- Thưa Đại đức! Chỉ có hoa này chẳng sanh hay các pháp khác cũng thế?

Thiện Hiện đáp:

- Chẳng những hoa này không sanh, mà các pháp khác cũng nghĩa không sanh. Tại sao nói vậy?

Nay Kiều-thi-ca! Sắc cũng chẳng sanh, đây đã chẳng sanh thì chẳng phải là sắc. Thọ, tưởng, hành, thức cũng chẳng sanh, đây đã chẳng sanh thì chẳng phải thọ, tưởng, hành, thức. Nhãn cho đến ý, sắc

cho đến pháp, nhãn thức cho đến ý thức, nhãn xúc cho đến ý xúc, nhãn xúc làm duyên sanh ra thọ cho đến ý xúc làm duyên sanh ra thọ cũng như thế.

Này Kiều-thi-ca! Bồ thí Ba-la-mật-đa cũng chẳng sanh, đây đã chẳng sanh thì chẳng phải bồ thí Ba-la-mật-đa. Tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tĩnh lự, Bát-nhã Ba-la-mật-đa cũng chẳng sanh, đây đã chẳng sanh thì chẳng phải tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tĩnh lự, Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Nội không cho đến vô tánh tự tánh không, bốn niệm trụ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng, như vậy cho đến trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng đều cũng như thế.

Khi ấy, trời Đế Thích thăm nghĩ: Tôn giả Thiện Hiện trí tuệ sâu sắc, chẳng trái với giả danh mà nói pháp tánh.

Rõ biết ý nghĩ của Đế Thích, Phật bèn bảo ông ta rằng:

- Này Kiều-thi-ca! Đúng như tâm ông đã nghĩ, Cụ thọ Thiện Hiện trí tuệ sâu sắc, chẳng trái với giả danh mà nói pháp tánh.

Khi ấy, trời Đế Thích liền bạch Phật:

- Bạch đức Thế Tôn! Cụ thọ Thiện Hiện đối với những pháp nào, chẳng trái với giả danh mà nói pháp tánh?

Phật đáp:

- Này Kiều-thi-ca! Sắc chỉ là giả danh, Cụ thọ Thiện Hiện chẳng trái với giả danh của sắc mà nói pháp tánh của sắc. Thọ, tưởng, hành, thức chỉ là giả danh, Cụ thọ Thiện Hiện chẳng trái với giả danh của thọ, tưởng, hành, thức mà nói pháp tánh của thọ, tưởng, hành, thức. Vì sao vậy? Vì pháp tánh của sắc... không trái, thuận nên Thiện Hiện đã nói cũng không trái, thuận. Đối với nhãn cho đến ý, sắc cho đến pháp, nhãn thức cho đến ý thức, nhãn xúc cho đến ý xúc, nhãn xúc làm duyên sanh ra thọ cho đến ý xúc làm duyên sanh ra thọ cũng như vậy.

Này Kiều-thi-ca! Bồ thí Ba-la-mật-đa chỉ là giả danh, Cụ thọ Thiện Hiện chẳng trái với giả danh của bồ thí Ba-la-mật-đa mà nói pháp tánh của bồ thí Ba-la-mật-đa. Tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tĩnh lự, Bát-nhã Ba-la-mật-đa chỉ là giả danh, Cụ thọ Thiện Hiện chẳng trái với giả danh của tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tĩnh lự, Bát-nhã Ba-la-mật-đa mà nói pháp tánh của tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tĩnh lự, Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Vì sao vậy? Vì pháp tánh của bồ thí Ba-la-mật-đa... không trái, thuận nên Thiện Hiện đã nói cũng không trái, thuận. Đối với nội không cho đến vô tánh tự tánh không, bốn niệm trụ nói rộng cho đến mười tám pháp Phật bất cộng, như vậy cho đến quả Dự lưu cho đến quả A-la-hán, Độc giác Bồ-đề, cho đến Vô Thượng Chánh

Đẳng Bồ-đề, trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng, Dự lưu cho đến A-la-hán, Độc giác, Bồ-tát, Như Lai đều cũng như vậy.

Này Kiều-thi-ca! Cụ thọ Thiện Hiện đối với pháp như vậy chẳng trái với giả danh mà nói pháp tánh.

Bấy giờ, cụ thọ Thiện Hiện bảo trời Đế Thích:

- Này Kiều-thi-ca! Đúng vậy, đúng vậy, như Phật đã nói, các pháp sở hữu hoàn toàn đều là giả danh. Này Kiều-thi-ca! Các Đại Bồ-tát biết tất cả pháp chỉ là giả danh rồi, nên học Bát-nhã Ba-la-mật-đa.

Này Kiều-thi-ca! Các Đại Bồ-tát khi học như thế, chẳng học nơi sắc, chẳng học nơi thọ, tướng, hành, thức. Vì sao? Này Kiều-thi-ca! Vì ở trong đó, Đại Bồ-tát này chẳng thấy sắc để học, chẳng thấy thọ, tướng, hành, thức để học. Đối với nhãn cho đến ý, sắc cho đến pháp, nhãn thức cho đến ý thức, nhãn xúc cho đến ý xúc, nhãn xúc làm duyên sanh ra thọ cho đến ý xúc làm duyên sanh ra thọ cũng như vậy.

Này Kiều-thi-ca! Các Đại Bồ-tát khi học như thế chẳng học nơi bố thí Ba-la-mật-đa; chẳng học nơi tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tĩnh lự, Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Vì sao? Này Kiều-thi-ca! Vì ở trong đó, Đại Bồ-tát này chẳng thấy bố thí Ba-la-mật-đa để học; chẳng thấy tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tĩnh lự, Bát-nhã Ba-la-mật-đa để học. Đối với nội không cho đến vô tánh tự tánh không, bốn niệm trụ, nói rộng cho đến mười tám pháp Phật bất cộng, như vậy cho đến quả Dự lưu... quả A-la-hán, Độc giác Bồ-đề, cho đến Vô Thượng Chánh Đẳng Bồ-đề, trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng đều cũng như vậy.

Khi ấy, trời Đế Thích hỏi Thiện Hiện:

- Các Đại Bồ-tát vì nhân duyên gì mà chẳng thấy sắc, cho đến chẳng thấy trí nhất thiết tướng?

Thiện Hiện đáp:

- Này Kiều-thi-ca! Sắc, sắc không, cho đến trí nhất thiết tướng, trí nhất thiết tướng không. Này Kiều-thi-ca! Các Đại Bồ-tát vì nhân duyên đây nên chẳng thấy sắc cho đến chẳng thấy trí nhất thiết tướng.

Này Kiều-thi-ca! Các Đại Bồ-tát chẳng thấy sắc nên chẳng học nơi sắc, cho đến chẳng thấy trí nhất thiết tướng, nên chẳng học nơi trí nhất thiết tướng. Vì sao vậy?

Này Kiều-thi-ca! Vì sắc không chẳng thể thấy sắc không, cho đến trí nhất thiết tướng không chẳng thể thấy trí nhất thiết tướng không; sắc không cũng chẳng thể học nơi sắc không, cho đến trí nhất thiết tướng không cũng chẳng thể học nơi trí nhất thiết tướng không.

Này Kiều-thi-ca! Nếu Đại Bồ-tát chẳng học nơi không, tức là Đại Bồ-tát này học nơi không. Vì sao? Vì không hai vậy. Này Kiều-

thi-ca! Các Đại Bồ-tát chẳng học nơi sắc không tức là học nơi sắc không, vì không hai vậy. Cho đến chẳng học nơi trí nhất thiết tướng không, tức là học nơi trí nhất thiết tướng không, vì không hai vậy.

Này Kiều-thi-ca! Nếu Đại Bồ-tát đem không hai làm phương tiện học nơi sắc không, cho đến đem không hai làm phương tiện học nơi trí nhất thiết tướng không thì Đại Bồ-tát này có thể lấy không hai làm phương tiện để học bố thí Ba-la-mật-đa, cho đến Bát-nhã Ba-la-mật-đa; có thể lấy không hai làm phương tiện học nội không cho đến vô tánh tự tánh không; có thể lấy không hai làm phương tiện học bốn niệm trụ, nói rộng cho đến mười tám pháp Phật bất cộng; như vậy cho đến có thể lấy không hai làm phương tiện để học quả Dự lưu cho đến quả A-la-hán; có thể lấy không hai làm phương tiện để học Độc giác Bồ-đề cho đến Vô Thượng Chánh Đẳng Bồ-đề; có thể lấy không hai làm phương tiện để học trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng.

Này Kiều-thi-ca! Nếu Đại Bồ-tát có thể lấy không hai làm phương tiện để học bố thí Ba-la-mật-đa cho đến trí nhất thiết tướng, thì Đại Bồ-tát này có thể lấy không hai làm phương tiện để học vô lượng vô số vô biên Phật pháp thanh tịnh bất khả tư nghì.

Này Kiều-thi-ca! Nếu Đại Bồ-tát có thể học vô lượng vô số vô biên Phật pháp thanh tịnh bất khả tư nghì thì Đại Bồ-tát này chẳng vì sắc tăng nên học, cũng chẳng vì sắc giảm nên học; cho đến chẳng vì trí nhất thiết tướng tăng nên học, cũng chẳng vì trí nhất thiết tướng giảm nên học.

Này Kiều-thi-ca! Nếu Đại Bồ-tát chẳng vì sắc tăng nên học, cũng chẳng vì sắc giảm nên học; cho đến chẳng vì trí nhất thiết tướng tăng nên học, cũng chẳng vì trí nhất thiết tướng giảm nên học, thì Đại Bồ-tát này chẳng vì nhiếp thọ sắc nên học, cũng chẳng vì hoại diệt sắc nên học; cho đến chẳng vì nhiếp thọ trí nhất thiết tướng nên học, cũng chẳng vì hoại diệt trí nhất thiết tướng nên học.

Bấy giờ, Cụ thọ Xá-lợi Tử hỏi Thiện Hiện:

- Các Đại Bồ-tát khi học như thế, chẳng vì nhiếp thọ sắc nên học, cũng chẳng vì hoại diệt sắc nên học; cho đến chẳng vì nhiếp thọ trí nhất thiết tướng nên học, cũng chẳng vì hoại diệt trí nhất thiết tướng nên học chẳng?

Thiện Hiện đáp:

- Đúng vậy, đúng vậy, này Xá-lợi Tử! Các Đại Bồ-tát khi học như thế, chẳng vì nhiếp thọ sắc nên học, cũng chẳng vì hoại diệt sắc

nên học; cho đến chẳng vì nhiếp thọ trí nhất thiết tướng nên học, cũng chẳng vì hoại diệt trí nhất thiết tướng nên học.

Khi ấy, Xá-lợi Tử hỏi Thiện Hiện:

- Do nhân duyên nào mà các Đại Bồ-tát chẳng vì nhiếp thọ sắc nên học, cũng chẳng vì hoại diệt sắc nên học, cho đến chẳng vì nhiếp thọ trí nhất thiết tướng nên học, cũng chẳng vì hoại diệt trí nhất thiết tướng nên học?

Thiện Hiện đáp:

- Các Đại Bồ-tát chẳng thấy có sắc để nhiếp thọ và để hoại diệt, cũng chẳng thấy có người hay nhiếp thọ sắc và hoại diệt sắc; cho đến chẳng thấy có trí nhất thiết tướng để nhiếp thọ và để hoại diệt, cũng chẳng thấy có người hay nhiếp thọ trí nhất thiết tướng và hoại diệt trí nhất thiết tướng. Vì có sao? Nay Xá-lợi Tử! Vì sắc... pháp hoặc năng hoặc sở trong ngoài đều không vậy.

Này Xá-lợi Tử! Nếu Đại Bồ-tát đối với tất cả pháp, chẳng thấy có để nhiếp thọ và để hoại diệt, cũng chẳng thấy có kẻ hay nhiếp thọ và hoại diệt, mà học Bát-nhã Ba-la-mật-đa thì Đại Bồ-tát này có thể thành tựu trí nhất thiết trí.

Khi ấy, Xá-lợi Tử hỏi Thiện Hiện:

- Các Đại Bồ-tát học Bát-nhã Ba-la-mật-đa như thế có thể thành tựu trí nhất thiết trí sao?

Thiện Hiện đáp:

- Nay Xá-lợi Tử! Các Đại Bồ-tát học Bát-nhã Ba-la-mật-đa như thế có thể thành tựu trí nhất thiết trí. Đối với tất cả pháp chẳng vì nhiếp thọ, chẳng vì hoại diệt mà làm phương tiện.

Xá-lợi Tử nói:

- Nếu Đại Bồ-tát đối với tất cả pháp chẳng vì nhiếp thọ, chẳng vì hoại diệt mà làm phương tiện thì sao có thể thành tựu trí nhất thiết trí?

Thiện Hiện đáp:

- Nay Xá-lợi Tử! Đại Bồ-tát này khi tu hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa, chẳng thấy sắc hoặc sanh hoặc diệt, hoặc lấy hoặc bỏ, hoặc nhiếp hoặc tịnh, hoặc tăng hoặc giảm; cho đến chẳng thấy trí nhất thiết tướng hoặc sanh hoặc diệt, hoặc lấy hoặc bỏ, hoặc nhiếp hoặc tịnh, hoặc tăng hoặc giảm. Vì sao? Vì sắc cho đến trí nhất thiết tướng, tự tánh đều vô sở hữu, bất khả đắc vậy.

Như vậy, Nay Xá-lợi Tử! Các Đại Bồ-tát khi tu hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa, đối tất cả pháp chẳng thấy hoặc sanh hoặc diệt, hoặc lấy hoặc bỏ, hoặc nhiếp hoặc tịnh, hoặc tăng hoặc giảm; đem vô sở học,

vô sở thành tựu làm phương tiện mà học Bát-nhã Ba-la-mật-đa thì có thể thành tựu trí nhất thiết trí.

Bấy giờ, trời Đế Thích hỏi Xá-lợi Tử:

- Thưa Đại đức! Các Đại Bồ-tát học Bát-nhã Ba-la-mật-đa nên cầu ở đâu?

Xá-lợi Tử đáp:

- Nay Kiều-thi-ca! Các Đại Bồ-tát học Bát-nhã Ba-la-mật-đa nên cầu trong pháp Thiện Hiện nói.

Khi ấy, trời Đế Thích hỏi Thiện Hiện:

- Nhờ thần lực của Đại Đức làm chỗ y trì nên khiến cho Xá-lợi Tử nói lời ấy chăng?

Thiện Hiện bảo:

- Nay Kiều-thi-ca! Chẳng phải thần lực của tôi làm chỗ y trì khiến cho Xá-lợi Tử nói lời như thế.

Trời Đế Thích nói:

- Vậy thần lực của ai làm chỗ y trì?

Thiện Hiện đáp:

- Thần lực của Phật làm chỗ y trì.

Trời Đế Thích nói:

- Thưa Đại đức! Các pháp đều không có y trì, sao nói thần lực của Phật là chỗ y trì?

Thiện Hiện đáp rằng:

- Nay Kiều-thi-ca! Đúng vậy, đúng vậy. Đúng như ông nói, tất cả các pháp không y trì, nên Như Lai chẳng phải chỗ y trì, cũng không. Nhưng vì tùy thuận thế tục mà đặt bày nói là y trì.

Nay Kiều-thi-ca! Chẳng lia không y trì thì Như Lai có thể đắc. Chẳng lia không y trì thì chơn như, Như Lai có thể đắc. Chẳng lia không y trì thì pháp tánh, Như Lai có thể đắc. Chẳng lia không y trì thì Như Lai chơn như có thể đắc. Chẳng lia không y trì thì chơn như, Như Lai chơn như có thể đắc. Chẳng lia không y trì thì pháp tánh, Như Lai pháp tánh có thể đắc.

Nay Kiều-thi-ca! Chẳng phải trong không y trì, Như Lai có thể đắc; chẳng phải trong Như Lai, không y trì có thể đắc. Chẳng phải trong không y trì chơn như, Như Lai có thể đắc; chẳng phải trong Như Lai, không y trì chơn như có thể đắc; chẳng phải trong không y trì pháp tánh, Như Lai có thể đắc; chẳng phải trong Như Lai, không y trì pháp tánh có thể đắc. Chẳng phải trong không y trì, Như Lai chơn như có thể đắc; chẳng phải trong Như Lai chơn như, không y trì có thể

đắc. Chẳng phải trong không y trì, Như Lai pháp tánh có thể đắc; chẳng phải trong Như Lai pháp tánh, không y trì có thể đắc. Chẳng phải trong không y trì chơn như, Như Lai chơn như có thể đắc; chẳng phải trong Như Lai chơn như, không y trì chơn như có thể đắc. Chẳng phải trong không y trì pháp tánh, Như Lai pháp tánh có thể đắc; chẳng phải trong Như Lai pháp tánh, không y trì pháp tánh có thể đắc.

Này Kiều-thi-ca! Chẳng rời sắc, Như Lai có thể đắc; chẳng rời thọ tướng hành thức, Như Lai có thể đắc. Chẳng rời sắc chơn như, Như Lai có thể đắc; chẳng rời thọ tướng hành thức chơn như, Như Lai có thể đắc. Chẳng rời sắc pháp tánh, Như Lai có thể đắc; chẳng rời thọ tướng hành thức pháp tánh, Như Lai có thể đắc. Chẳng rời sắc, Như Lai chơn như có thể đắc; chẳng rời thọ tướng hành thức, Như Lai chơn như có thể đắc.

Chẳng rời sắc, Như Lai pháp tánh có thể đắc; chẳng rời thọ tướng hành thức, Như Lai pháp tánh có thể đắc. Chẳng rời sắc chơn như, Như Lai chơn như có thể đắc; chẳng rời thọ tướng hành thức chơn như, Như Lai chơn như có thể đắc. Chẳng rời sắc pháp tánh, Như Lai pháp tánh có thể đắc; chẳng rời thọ tướng hành thức pháp tánh, Như Lai pháp tánh có thể đắc.

Này Kiều-thi-ca! Chẳng phải trong sắc, Như Lai có thể đắc; chẳng phải trong Như Lai, sắc có thể đắc. Chẳng phải trong thọ tướng hành thức, Như Lai có thể đắc; chẳng phải trong Như Lai, thọ tướng hành thức có thể đắc.

Chẳng phải trong sắc chơn như, Như Lai có thể đắc; chẳng phải trong Như Lai, sắc chơn như có thể đắc. Chẳng phải trong thọ tướng hành thức chơn như, Như Lai có thể đắc; chẳng phải trong Như Lai, thọ tướng hành thức chơn như có thể đắc.

Chẳng phải trong sắc pháp tánh, Như Lai có thể đắc; chẳng phải trong Như Lai, sắc pháp tánh có thể đắc. Chẳng phải trong thọ tướng hành thức pháp tánh, Như Lai có thể đắc; chẳng phải trong Như Lai, thọ tướng hành thức pháp tánh có thể đắc.

Chẳng phải trong sắc, Như Lai chơn như có thể đắc; chẳng phải trong Như Lai chơn như, sắc có thể đắc. Chẳng phải trong thọ tướng hành thức, Như Lai chơn như có thể đắc, chẳng phải trong Như Lai chơn như, thọ tướng hành thức có thể đắc.

Chẳng phải trong sắc, Như Lai pháp tánh có thể đắc; chẳng phải trong Như Lai pháp tánh, sắc có thể đắc. Chẳng phải trong thọ tướng hành thức, Như Lai pháp tánh có thể đắc; chẳng phải trong Như Lai pháp tánh, thọ tướng hành thức có thể đắc.

Chẳng phải trong sắc chơn như, Như Lai chơn như có thể đắc; chẳng phải trong Như Lai chơn như, sắc chơn như có thể đắc. Chẳng phải trong thọ tướng hành thức chơn như, Như Lai chơn như có thể đắc; chẳng phải trong Như Lai chơn như, thọ tướng hành thức chơn như có thể đắc.

Chẳng phải trong sắc pháp tánh, Như Lai pháp tánh có thể đắc; chẳng phải trong Như Lai pháp tánh, sắc pháp tánh có thể đắc. Chẳng phải trong thọ tướng hành thức pháp tánh, Như Lai pháp tánh có thể đắc; chẳng phải trong Như Lai pháp tánh, thọ tướng hành thức pháp tánh có thể đắc.

Này Kiều-thi-ca! Cho đến chẳng rời trí nhất thiết, Như Lai có thể đắc; chẳng rời trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng, Như Lai có thể đắc. Chẳng rời trí nhất thiết chơn như, Như Lai có thể đắc; chẳng rời trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng chơn như, Như Lai có thể đắc. Chẳng rời trí nhất thiết pháp tánh, Như Lai có thể đắc; chẳng rời trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng pháp tánh, Như Lai có thể đắc.

Chẳng rời trí nhất thiết, Như Lai chơn như có thể đắc; chẳng rời trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng, Như Lai chơn như có thể đắc. Chẳng rời trí nhất thiết, Như Lai pháp tánh có thể đắc; chẳng rời trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng, Như Lai pháp tánh có thể đắc.

Chẳng rời trí nhất thiết chơn như, Như Lai chơn như có thể đắc; chẳng rời trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng chơn như, Như Lai chơn như có thể đắc. Chẳng rời trí nhất thiết pháp tánh, Như Lai pháp tánh có thể đắc; chẳng rời trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng pháp tánh, Như Lai pháp tánh có thể đắc.

Này Kiều-thi-ca! Chẳng phải trong trí nhất thiết, Như Lai có thể đắc; chẳng phải trong Như Lai, trí nhất thiết có thể đắc. Chẳng phải trong trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng, Như Lai có thể đắc; chẳng phải trong Như lai, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng có thể đắc.

Chẳng phải trong trí nhất thiết chơn như, Như Lai có thể đắc; chẳng phải trong Như Lai, trí nhất thiết chơn như có thể đắc. Chẳng phải trong trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng chơn như, Như Lai có thể đắc; chẳng phải trong Như Lai, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng chơn như có thể đắc.

Chẳng phải trong trí nhất thiết pháp tánh, Như Lai có thể đắc; chẳng phải trong Như Lai, trí nhất thiết pháp tánh có thể đắc. Chẳng phải trong trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng pháp tánh, Như Lai có thể đắc; chẳng phải trong Như Lai, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng pháp tánh có thể đắc.

Chẳng phải trong trí nhất thiết, Như Lai chơn như có thể đắc; chẳng phải trong Như Lai chơn như, trí nhất thiết có thể đắc. Chẳng phải trong trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng, Như Lai chơn như có thể đắc; chẳng phải trong Như Lai chơn như, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng có thể đắc.

Chẳng phải trong trí nhất thiết, Như Lai pháp tánh có thể đắc; chẳng phải trong Như Lai pháp tánh, trí nhất thiết có thể đắc. Chẳng phải trong trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng, Như Lai pháp tánh có thể đắc; chẳng phải trong Như Lai pháp tánh, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng có thể đắc.

Chẳng phải trong trí nhất thiết chơn như, Như Lai chơn như có thể đắc; chẳng phải trong Như Lai chơn như, trí nhất thiết chơn như có thể đắc. Chẳng phải trong trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng chơn như, Như Lai chơn như có thể đắc; chẳng phải trong Như Lai chơn như, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng chơn như có thể đắc.

Chẳng phải trong trí nhất thiết pháp tánh, Như Lai pháp tánh có thể đắc; chẳng phải trong Như Lai pháp tánh, trí nhất thiết pháp tánh có thể đắc. Chẳng phải trong trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng pháp tánh, Như Lai pháp tánh có thể đắc; chẳng phải trong Như Lai pháp tánh, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng pháp tánh có thể đắc.

Này Kiều-thi-ca! Như Lai đối với sắc chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng; đối với thọ tướng hành thức cũng chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng. Như Lai đối với sắc chơn như chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng; đối với thọ tướng hành thức chơn như cũng chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng. Như Lai đối với sắc pháp tánh chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng; đối với thọ tướng hành thức pháp tánh cũng chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng.

Như Lai chơn như đối với sắc chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng; đối với thọ tướng hành thức cũng chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng. Như Lai chơn như đối với sắc chơn như chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng; đối với thọ tướng hành thức chơn như cũng chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng.

Như Lai pháp tánh đối với sắc chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng; đối với thọ tướng hành thức cũng chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng. Như Lai pháp tánh đối với sắc pháp tánh chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng; đối với thọ tướng

hành thức pháp tánh cũng chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng.

Này Kiều-thi-ca! Như Lai đối với sự lìa sắc chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng, đối với sự lìa thọ tưởng hành thức cũng chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng. Như Lai đối với sự lìa sắc chơn như chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng; đối với sự lìa thọ tưởng hành thức chơn như cũng chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng. Như Lai đối với sự lìa sắc pháp tánh chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng, đối với sự lìa thọ tưởng hành thức pháp tánh cũng chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng.

Như Lai chơn như đối với sự lìa sắc chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng; đối với sự lìa thọ tưởng hành thức cũng chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng. Như Lai chơn như đối với sự lìa sắc chơn như chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng; đối với sự lìa thọ tưởng hành thức chơn như cũng chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng.

Như Lai pháp tánh đối với sự lìa sắc chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng; đối với sự lìa thọ tưởng hành thức cũng chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng. Như Lai pháp tánh đối với sự lìa sắc pháp tánh chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng; đối với sự lìa thọ tưởng hành thức pháp tánh cũng chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng.

Này Kiều-thi-ca! Như vậy cho đến Như Lai đối với trí nhất thiết chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng; đối với trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng cũng chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng. Như Lai đối với trí nhất thiết chơn như chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng; đối với trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng chơn như cũng chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng. Như Lai đối với trí nhất thiết pháp tánh chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng; đối với trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng pháp tánh cũng chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng.

Như Lai chơn như đối với trí nhất thiết chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng; đối với trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng cũng chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng. Như Lai chơn như đối với trí nhất thiết chơn như chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng; đối với trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng chơn như cũng chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng.

Như Lai pháp tánh đối với trí nhất thiết chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng; đối với trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng cũng

chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng. Như Lai pháp tánh đối với trí nhất thiết pháp tánh chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng; đối với trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng pháp tánh cũng chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng.

Này Kiều-thi-ca! Như Lai đối với sự lìa trí nhất thiết chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng; đối với sự lìa trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng cũng chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng. Như Lai đối với sự lìa trí nhất thiết chơn như chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng; đối với sự lìa trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng chơn như cũng chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng. Như Lai đối với sự lìa trí nhất thiết pháp tánh chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng; đối với sự lìa trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng pháp tánh cũng chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng.

Như Lai chơn như đối với sự lìa trí nhất thiết chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng; đối với sự lìa trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng cũng chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng. Như Lai chơn như đối với sự lìa trí nhất thiết chơn như chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng; đối với sự lìa trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng chơn như cũng chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng.

Như Lai pháp tánh đối với sự lìa trí nhất thiết chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng; đối với sự lìa trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng cũng chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng. Như Lai pháp tánh đối với sự lìa trí nhất thiết pháp tánh chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng; đối với sự lìa trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng pháp tánh cũng chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng.

Này Kiều-thi-ca! Xá-lợi Tử đã nói là đối tất cả pháp chẳng tức (không hai), chẳng ly, chẳng tương ưng, chẳng phải không tương ưng. Thần lực Như Lai làm chỗ y trì, đem chỗ không y trì làm chỗ y trì vậy.

Quyển Thứ 426

Hết